

Antonio Attisani (1948) és professional en el camp del teatre des de 1968, diplomant a l'Escola d'Art Dramàtic "Piccolo Teatro" de Milà. Des de llavors fins a mitjans dels setanta ha treballat com a actor, amb el Piccolo Teatro de Milà, després amb el Teatro del Sole i amb el Gruppo della Rocca fins 1975.

Del 1976 al 1980 i del 1998 al 2002 ha dirigit la revista «Scena», i escrivit alguns volums i assaigs amb l'editorial Feltrinelli. El 1981 i del 1989 al 1993 va dirigir el Festival Internazionale di Santarcangelo.

Del 1982 al 1988 desenvolupa la seva activitat com a crític i assagista teatral.

El novembre de 1992 entra a treballar com a professor associat d'Història del Teatre a la Universitat Ca' Foscari de Venècia. Del 2002 al 2004 ha estat responsable científic i docent del Master interdepartamental «Linguaggi non verbali e della performance» (Departament de Filosofia i Teoria de les Ciències de Ca' Foscari).

Redactor de «VeneziaArti», bolletí del Departament d'Història de les Arts i Conservació dels Béns Artístics "Giuseppe Mazzariol" (1993-2006); membre del comitè científic del mensual «Primafila» de 1995 al 2006.

Membre de l'equip de documentació del *Workcenter of Jerzy Grotowski and Thomas Richards* des de 2003. Curador, junt amb Mario Biagini, dels tres volums *Opere e Sentieri. Il Workcenter of Jerzy Grotowski and Thomas Richards*, (Bulzoni, 2007 i 2008) i autor de *Un teatro apocrifo. Il potenziale dell'arte teatrale nel Workcenter of Jerzy Grotowski and Thomas Richards*, (Medusa, 2006).

Del 2002 al 2005, responsable d'Història del Teatre al departament de Lletres i Filosofia a la Universitat de Torí i n'obté la càtedra el 2006.